

یادگیری سازمانی: دو پیوندی و دایره‌ای

برگردان: دکتر محمدعلی طوسی

در هر سازمانی توان بالقوه پرورده نشده بزرگی وجود دارد. برای پرورش و آزادسازی این توانایی عظیم بالقوه یادگیری سازمانی مورد توجه فزاینده قرار گرفته است. شماری از صاحبینظران بر این باورند که گروه یا دسته‌های سازمانی واحد کلیدی و عمده یادگیری در سازمانها هستند. ولی اینان قادر نیستند نوع ساختار سازمانی ای را که فراگردهای یادگیری در سازمانها را به بهترین صورت پشتیبانی می‌کند، نشان دهند.

گروهها و سلسله مراتب به عنوان نظامهای یادگیری

مهمترین مانع در راه تبدیل شرکتها به سازمانهای یادگیرنده است. ولی با آن که گروهها در یادگیری سرعت بیشتری نشان می‌دهند و دقت یادگیری آنها بالاست، اما در پرتو از میان رفتن یادگیری بدليل انتقال، اخراج، جابجایی نیروها مورد خُردگیری است. در ساختارهای سلسله مراتب اطلاعات در گذر به سرپرستان و مدیران می‌تواند "زیانی" را که فرد می‌تواند وارد آورد کاهش دهد و توان مقاومت را در سازمان بیشتر گردداند. یک گروه، بدون داشتن پیوندهای ساختاری محافظ، در پرتو از دست دادن یافته‌ها و فراگیریها قرار دارد. این نظر حکایت دارد که سازمان کارآمدتر به یادگیری می‌پردازد، هرگاه یادگیری گروهی در ساختار

یک گروه را می‌توان دسته‌ای از تصمیم‌گیرندگان بدون زنجیره فرماندهی بشمار آورد که از اقتدار برابر در تصمیم نهایی برخوردارند یا دست کم از نوعی فرهنگ برابری و همکاری شغلی بهره‌مند هستند. چه این گروهها به نام گروه مدیریتی، گروه پدید آورده، یا گروه طرح مشکل از تخصصهای گوناگون باشد - جملگی نوعی از "جامعه متعهد" را که در آن بررسی آزاد و خلاق موضوعهای پیچیده و ظریف ممکن می‌باشد، پدید می‌آورند.

یک فرض مهم آن است که گروهها به عنوان پیوندی افقی میان افراد، فراگردهای یادگیری را بهتر از پیوندهای سلسله مراتبی پشتیبانی می‌کنند، یا آن که سلسله مراتب سازمانی

اندیشه‌ها، راهبردها، فرآورده‌ها، و فن‌شناسیهای تازه می‌پردازد ولی بدون وجود یک سلسله مراتب سازمانی یا ساختاری این نتیجه‌ها انبار و نگهداری، هماهنگ و ذخیره نمی‌شوند. درنهایت، افراد و گروهها به یادگیری می‌پردازند ولی سازمان در کل چیزی به دست نمی‌آورد.

بنابراین، هم ساختارهای هرمی و هم گروهها برای پدید آوردن یک نظام فراگیرنده و یادگیرنده در سازمانهای بزرگ لازم بشمار می‌آیند. گروهها واحدهای کلیدی یادگیری هستند در حالی که ساختار سلسله مراتبی موجب می‌گردد نتیجه‌های یادگیری گروهها به دیگر جاهای سازمان راه پیدا کنند.

سلسله مراتبی آن جای گرفته باشد. سلسله مراتبهای سازمانی را می‌توان نظامهای یادگیری بشمار آورد که پیوندهای عمودی رسمی دارند و گروهها را می‌توان چنان نظامهای یادگیری بشمار آورد که از پیوندهای افقی غیررسمی برخوردارند و این دو را می‌توان مکمل، و نه ضد، یکدیگر بشمار آورد. سلسله مراتب سازمانی بدون گروههای یادگیری دشواریها و نابستگیهایی چون ناکارآیی، بهره‌وری پائین و عدم پاسخگوئی روی هم انباسته پدید می‌آورد.

پیوندهای مستقیم و غیررسمی میان اعضای گروه، یک جامعه متعدد بر پا می‌دارد که به نوبه خود به پدید آوردن اطلاعات،

سلسله مراتب و کارگروهی: یاریهای "لیکرت"^(۱) و "ایکاف"^(۲)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

موضوع مهم آن است که چگونه می‌توان چگونه نیازها به جای روشهای نظارتی سنتی مربوط هستند. اندیشه‌ها و یاریهای فکری "لیکرت" و "ایکاف" برای روشن کردن موضوع سلسله مراتب - گروه دارای اهمیت ویژه هستند.

مسئولیت و پاسخگویی دایرہ‌ای پدید آورند. این هیأتها می‌توانند نماینده اتحادیه‌ها را در خود جای دهند. ایکاف مدعی است که شرکتهایی چون کداکه الکوا، و فروشگاه‌های بزرگ ای. بی. با کامیابی به اجرای این پنداره سازمانی پرداخته‌اند.

ایکاف و لیکرت نظامهایی را برای "با هم تصمیم‌گیری"^(۴) از راه مشارکت همه افراد در هیأتها (یا گروهها)یی که امور رده سازمانی خود را اداره می‌کنند، فراهم می‌آورند. این هیأتها از راه ساختارهای سازمانی به هم متصل هستند و بر دایرہ‌ای بودن مسئولیت و پاسخگویی تأکید می‌نمایند. این گونه ساختار سازمانی در واقع پروردگاری از ساختار هرمی کنونی است. در ساختار هرمی گردش اطلاعات از بالا به پایین چیره است یا حتی جریان اطلاعات از پایین به بالا را ناگزیر می‌سازد. پیشنهادهای لیکرت و ایکاف بر آن است که بدون کاهش اهمیت فراغردهای بالا به پایین، فراغردهای پایین به بالای سازمان را برانگیزنند و ترغیب نمایند. پیشنهادهای لیکرت و ایکافرنگ و بویی از شیوه‌های مدیریتی اروپایی دارد که با هم تصمیم‌گیری را در هر رده سازمانی

اندکی پس از پایان جنگ جهانی دوم، رنسیس لیکرت سازمان گروه مشارکت جو را پدید آورد که آن را به نام سازمان نظام چهار^(۳) می‌خوانند. سازمان نظام چهار ساختاری از گروه چندگانه به هم متصل و روی هم ریخته است که هر گروه وظیفه‌ای، در آن تصمیمهای خود را به اتفاق آراء می‌گیرد. لیکرت استدلال می‌کرد که این گونه سازمان بازخورد از پایین به بالا را ترغیب می‌کند، در حالی که اهمیت سلسله مراتب سازمانی را هم باز می‌شناسد. اندیشه‌های لیکرت در ایالتهای متحده امریکا نفوذ بسیار داشته است و شماری از شرکتهای مشترک با شرکاء ژاپنی بر پایه عناصر نظام چهار پایه گذاری شده است. ایکاف با معرفی پندراء سازمان دایرہ‌ای به منظور بهتر کردن کیفیت زندگی کاری و همچنین بالا بردن کارآیی عملیاتی از راه مشارکت در مدیریت در همه رده‌های سازمانی اندیشه‌های لیکرت را بسط و پرورش بسیار داد. او پیشنهاد می‌کند که همه افراد دارای اقتدار در سازمان، از مدیر ارشد اجرایی تا سرپرست خط مقدم تولید و کار باید هیأتایی از بالادستان و زیردستان بلافصل خود برپا دارند تا یک

به صورت رسمی در می‌آورد. گروهی از
صاحب‌نظران بر رویه با هم تصمیم‌گیری
می‌شمارند.

جامعه سالاری و ساختار دایره‌ای

گروهی بر پایه اصل رضایت و اصل پیوند دوگانه میان گروهها استوار است و ارتباطات بالا به پایین و یا پایین به بالای میان گروهها را برمی‌انگیزد و ترغیب می‌کند. همزیستی سلسله مراتب گروهها و سلسله مراتب اداری سنتی به کل، در نوشه‌های حرفه‌ای ناییدا است، زیرا پیوند دوگانه شرط عملی شدن چنین همزیستی بشمار می‌آید. در واقع، می‌توان ساختار دایره‌ای را به توان کارآمد جایگاشدن به هنگام، میان سلسله مراتب سازمانی و کارگروهی به عنوان دو شیوه مکمل سازماندهی تعریف کرد. در سازمان جامعه سالاری ساختارهای فرماندهی به سوی ساختارهای انتقال و پیدید آوردن شناخت و اطلاعات تبدیل می‌شوند.

پیوند دوگانه

می‌توان در نگاره شماره ۱ مشاهده کرد. در مرحله هدایت و رهبری تصمیمهایی درباره

در سالهای نخستین دهه ۱۹۷۰ "جرارد اندبورگ"^(۵) یک کارآفرین و مهندس هلندی، دست به آزمایش تازه‌ای در سازماندهی شرکت الکترونیکی خود زد تا میان ساختار هرمی و گروه یادگیری پیوند عملی برقرار سازد. درنتیجه مدل جامعه سالاری پدید آمد و شماری از شرکتها و سازمانها به آن عمل کردند. اکنون در ساختار سازمانی شرکتها خارج از کشور هلند این مدل هوادار دارد و به آن عمل می‌کنند.

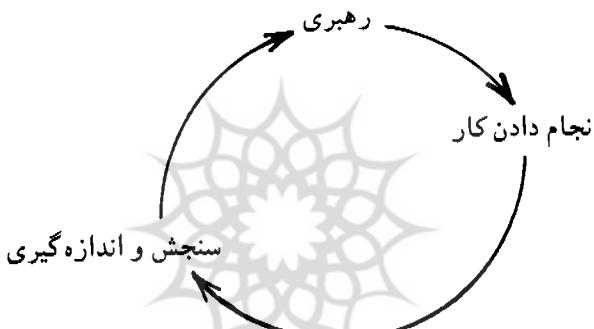
مدل اندبورگ، که به نام سازمان جامعه سالاری شناخته شده است، یک سلسله مراتب گروهها را بر سلسله مراتب اداری سازمان تحمیل می‌کند. این سلسله مراتب

فراگردهای مدیریت دایره‌ای را در قالب رهبری، انجام دادن کار، و سنجش و ارزیابی

آمده با هنجار و توقع سنجدیده مسی شود و در صورت مشاهده اختلافها، گامهای اصلاحی در پیش گرفته می‌شود. باید توجه داشت که مفهوم رهبری، گسترده‌تر از مفهوم سنتی قدرت در اختیار یک تن است.

سیاست کارگروه اتخاذ می شود یا دستورهایی
صدر می شود تا در مرحله انجام دادن کار به
اجرا درآید. در مرحله سنجش و ارزیابی،
نتیجه ها بررسی می شوند و به مرحله هدایت
فرستاده می شوند. در اینجا نتیجه هایی به دست

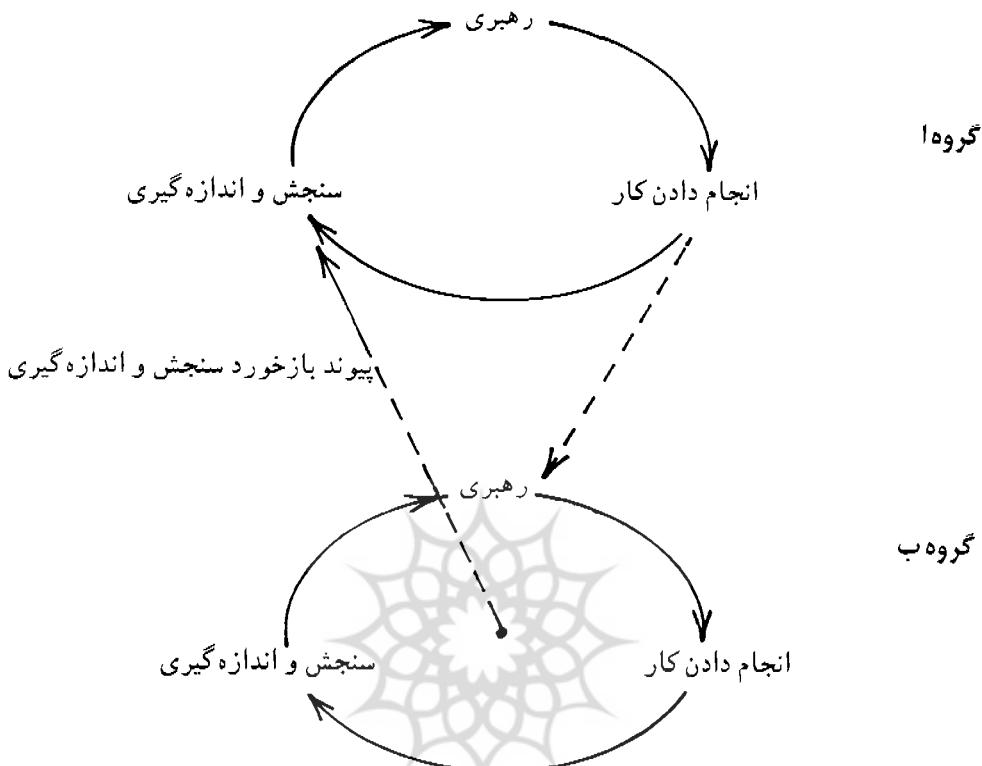
نگاره شماره ۱ - فرآگردهای مدیریت دایره‌ای در یک گروه معمولی
رهبری، انجام دادن کار، سنجش و اندازه‌گیری

نحوه داشت، از این جهت یک سازمان بزرگ باید خود را به صورت ساختار سلسله مراتبی مرکب از چندین گروه درآورد. اصل پیوند دوگانه بدین معنی است که هر گروه از راه سرپرست یا مدیر خود در گروه رده بالاتر عضویت دارد، و (دست کم) یک نماینده دیگر از میان گروه با رضایت گروه برای شرکت در گروه رده بالاتر برگزیده می‌شود. (به نگاره شماره ۲ نگاه کنید)

رهبری یک مسئولیت گروهی است که بسیاری از قلمروهای آن (یعنی سرپرستی فراگردهای کار روزانه) از سوی گروه به افراد واگذار می‌گردد. در این فراگرد مدیریتی، باید توجه داشت که سنت ترین حلقه مرحله سنجش و اندازه‌گیری است. بدون امکان سنجش و عملی کردن واقعی آن، فراگردهای دایره‌ای سربلند نمی‌کنند و جا نمی‌افتد. یک گروه نوعی، بیش از بیست عضو

نکار شماره ۲ پیونددوگانه میان گروههای آوب

فرض کنیم گروه A و گروه B قرار است با نامنی و مطراز یادگیری گروه B را در برجیرد. اگر گروه A یکدیگر کار کنند؛ گروه A (برای نمونه، گروه اول) برای عملیات گروه B مسئول است (برای نمونه، گروه ب دوم) فرآورده. برای نمونه، گروه ب دوم اوردن اطلاعات لازم را از گروه B به گروه A منتقل می‌سازد. این پیوند می‌تواند یک یا چند نماینده از گروه B را در برجیرد. حاصل کار اندنبیرگ آن است که اگر

سازمانها براستی بخواهند در راستای بهگشت قابلیت یادگیری خود کوشش نمایند، باید مجازی ارتباطی پایین به بالا را به سرپرستی کسانی که بر آن اطلاعات دسترسی دارند، پدید آورند. باید توجه داشت که شیوه مردم سالاری سازمانی در اروپا به پدید آمدن ساختارهای با هم تصمیمگیری برای فرآوری اطلاعات پایین به بالا انجامیده است. این

ساختارها که در شکل "شوراهای کارخانه" پدیدار است به ردۀ مدیریتی بالای سازمان افزوده شده است، بی‌آنکه بر ساختار مدیریتی سازمان در جای دیگر اثر بگذارد. یکپارچه نشدن ساختارهای با هم تصمیمگیری با ساختارهای مدیریتی در همه ردۀ های سازمانی علت بی‌اثر شدن شیوه‌های با هم تصمیمگیری را در اروپا روشن می‌سازد.

رضایت به عنوان شرطی برای پیوند دوگانه

جامعه‌سالاری به عمل آورد، دریافت که باید اصل هم‌رایی کامل را به "رضایت" به معنی نبود مخالفت مستدل تعديل کند. یک تصمیم مبتنی بر هم‌رایی زمانی به دست می‌آید که همه اعضا بگویند "بلی" ولی در تصمیم مبتنی بر رضایت کافی است که کسی "نه" نگوید. تأکید بر مخالفتهای مستدل در واقع به معنی برانگیختن راه چاره‌های آفرینش و خلاق است. باید توجه داشت هنگامی که اعضای گروههای جامعه‌سالار براساس اصل رضایت عمل می‌کنند و سرپرست وظیفه‌ای نیز، یک عضو گروه است، او مسئولیت نظارت بر کار گروه خود را زدست نمی‌دهد، بلکه می‌تواند با استدلال، به مخالفت با هر تصمیمی بپردازد، چه در گروه خود باشد چه در گروه ردۀ بالاتر از واحد خود

شیوه کار کردن اعضای گروه با یکدیگر، بیژه روش تصمیمگیری جمعی آنان، یک شرط مهم برای کامیابی پیوند دوگانه است. ایکاف بر اکثریت آراء و لیکرت بر اتفاق آراء در گروه تأکید دارند. اصل اتفاق آرا که از سوی لیکرت تأکید می‌شود نوعی از همکاری صنفی را برای یادگیری گروهی لازم می‌داند. نتیجه پژوهش‌های مقایسه درباره تصمیمگیری مبتنی بر اتفاق آراء و دیگر شیوه‌های تصمیمگیری نشان می‌دهد که روش اتفاق آراء به تصمیمهای با کیفیت پایین، ولی رضایت بیشتر اعضا گروه، یک میل به ادامه کار در گروه و پذیرش بیشتر از تصمیمهای اتخاذ شده، منتهی می‌شود.

در آزمایشها یکی که اندبنبرگ از مدل